

Af Irenes sange

Digte af Mads Gaardboe

Musik: Johannes Nørgård
Arrangeret af Jens Bjerg

S
A

S+A

1. Der er Trold - dom i Lyng, syng, Lyng - klok - ke, syng, syng,
2. I et ro - sen-rødt Skrud staar Lyng - slet - ten Brud, staar

T
B1+2

5

Lyng - klok - ke, syng. — Nu ja - ger Blæ - sten mod bru - net Kind, og Sky - er flyr for Sep -
Lyng - slet - ten Brud. — Det er, som kom - mer der nok en Vaar med Ro - sen - klok - ker i

5

10

tem - ber - vind. Lad Klok - ker - ne rin - ge så fa ge for Som' - ren der mæt - tes af Da - ge.
Ro - sen - haar og rin - ger for Som' ren, der svin - der i tu - sind Skær - som - mer - nats - min - der

10

Af Irenes sange

15

22

S+A

1. Jeg fandt mig en Plet un - der Løv - han - gets Læ, ved en
tog mig en Plads paa en Lur - gam - mel Rod, paa en

26

spil - len - de Bæk og et storm - væl - tet Træ. O - ver Træ - er - nes Kro - ner fløj Skov - du - er vil - de det var
graa - ir - ret Sten fik jeg plan - tet min Fod. O - ver Lyn - gen, den ny - e, skjælv Bøl - ge paa Bøl - ge af en

Af Irenes sange

30

1. 2.

midt i Sep-tem-ber med Af-te-ner mi - de. 2.Jeg
sit - ren - de Vel - lugt med Vin - den i Føl - ge.

30

36

1. Jeg buk - ker mig og pluk - ker dig, du lil - le blaa Vi - ol. Jeg
Præst og Degn med Or - dens - tegn kun smyk - ke de - res Kjol'. Det

36

43

net - ter mig og sæt - ter dig i sil - ke - sy - er Kjol'. Jeg æ - rer dig og bæ - rer dig i Sil - ke - knap - hus -
rø - rer ej det mind - ste mig. Jeg væl - ger min Vi - ol. Et Kys til mig og to til dig i Duf - ten af Vi -

43

Af Irenes sange

50

1. 2.

stol. Jeg hej-ser dig og kej-ser dig i Dag til mit Sym-bol. 2.Lad
ol, et Ø-je blåt mod Hus og Slot, et Smil i Regn og Sol.

58

1. Der vok-ser vil-de Ro-ser paa Ve-jen til mit Hjem, de
straa-len-de Kar-fun- kel har far-vet de-res Kind og
vok-ser rø-de Ro-ser langs Li-vets Lan-de-vej, maa-

til mit Hjem
de-res Kind
Lan-de-vej

62

staar saa sil-ke-fi-ne og by-der Mun-den frem. Dem kys-ser sva-le Vin-de, dem
aan-det mil-de Duf-te i de-res Kal-ke ind, har gi-vet dem sin Var-me og
ske du gaar for-bi dem, maa-ske du ser dem ej. De staar saa som-mer ly-se og

(T:)Mun-den frem
Kal-ke ind
ser dem ej

Af Irenes sange

65

kys - ser bru - ne Bi, mens du og jeg u - agt - som dem ha - ster travl for - bi. 2.En
laant dem af din Glød og væk - ket dem af Dva - le i Jor - dens Mo - der - skød. 3.Der
by - der Mun - den frem, at du kan fin - de Ve - jen, naar

(B:)bru - ne Bi
af din Glød
Mun - den frem

1, 2.

68

du en-gang går hjem.

3.

1, 2.

72

S+A KUN 2., vers

(2.)var - mes Hjer - ter i Vin - te - rens Kul - de, og Tan - ker fø - des om

T+B: KUN 1. vers

1.Nu sti - ger Ju - len af Sol - hver - vets Da - ge, og Aa - rets Døg - ne er

72

Af Irenes sange

77

Bro - der - skabs - baand, der tæn - kes med Blom - ster paa Ven - nen i Mul - de, med Hjælp paa de gam - le af
 tun - ge og graa., tam pip - per Små - fug - len paa i - se - de Ta - ge med vær - ken - de Ma - ve og

81

Mund og af Haand. ^{2.}Nu ^{3.}Man lyt - ter næn - somt til Fat - tig - mands Ta - le, man ser Barn Je - sus i
 fry - sen - de Taa.

85

Klu - de og Straa. Vor Her - re steg ned fra sit Him - me - rigs Sa - le med Bør - ne - nes Ret til den rin - ge - ste Vrå.

Af Irenes sange

90

90

96

S+A

1.Der

sid - der en Blomst i Hyt - te-hegn og aan-der sin Duft her-
drøm-mer sin Drøm i Hjer - te - rod og smi-ler til Skjald og

96

101

in - de, i - mens den bi-er paa Sol og Regn og Kys-set af Som - mer - vin - de. 2.Den
Skø - ge. Hvor får du da kæ - re Sjæl, det Mod en an - dens Træng-sel at ø - ge. 4.Saa

101

Af Irenes sange

106

ran - ker sig i sin Stæn - gel - stol og stil - ke sig i sit Sæ - de. Snart sprin - ger den ud i
 elsk da hver lil - le Blomst paa Jord! Du ved, den har Eng - le - vin - ger. Den væ - re sig lil - le

111

Saft og Sol og Ru - sen af Sky - ers Væ - de. 3. Den
 el - ler stor, den er dog vor Pe - ge - fin - ger!

117

Det

Af Irenes sange

124

e - vi - ge Guds Un - der - værk er at - ter kom - met brat, at Li - vets Lys gik o - ver Dø - dnes
 gaar et Sug af For - aar gen - nem spæ - de Blom - ster - nor; der lu - ner sig her søn - den for min
 tyk - tes det for mig, som om jeg al - drig saa det før, hvor dan jeg selv blev eet med alt det

124

127

Ha - ve og kys - sed med sin var. - me Mund hvert Frø i Jor - dens Nat og
 Hyt - te og tit - ter ud af tu - sind kla - re Øj - ne fra min Jord og
 skøn - ne. Jeg fø - ler Gud - doms - or - det: "Du skal le - ve, skønt du dør, en

127

130

pu - sted Him - lens Liv i Vin - trens Gra - ve. Liv 2. Der 3.
 laar mig til at stand - se, se og det lyt - te. 3. Da grøn - ne."
 stak - ket Stund som Blom - sten i det

130